

© Bisdom Gent, foto: Isolde Ruelens

Dienaar van de genade

Lambert Lwamba Musinde (°1972) groeide op in Ruashi nabij Lubumbashi in Congo. Lambert liep er school bij de Salesianen. Hij trok mee met de salesiaanse directeur om jeugd-gevangenissen te bezoeken en te zorgen voor straatkinderen. Salesiaan worden was dan ook een logische keuze.

Al vond zijn vader dat minder evident. Lambert is de oudste zoon. Hij heeft een oudere zus en een jongere broer. Wie zal later voor de ouders zorgen? In Congo bestaan er geen pensioen en sociale zekerheid. Uiteindelijk stemde zijn vader toch in. Lambert deed professe en werd naar Kinshasa gestuurd op stage.

In Kinshasa kreeg Lambert ernstige nierproblemen die hem in levensgevaar brachten. Er blijven betekende niets minder dan sterven. Dankzij de bemiddeling van een Belgische salesiaan kon op het nippertje nog een visum en een vlucht naar België

geregeld worden. 's Anderendaags was hij al in een Belgisch ziekenhuis en er volgde een lange periode van dagelijkse nierdialyse in Bonheiden. Een Vlaamse salesiaan leerde hem Nederlands, dagelijks een uur, ook op zondag. Hij kreeg een opdracht in het internaat van de Nederlandstalige Don Boscoschool in Sint-Pieters-Woluwe en gaf er ook godsdienstles. Nadien volgden nog opdrachten in een nieuw project voor jongeren in Brussel.

“
**De Schrift is
de ziel van elke theologie.**
”

Lambert studeerde theologie aan het IET (Institut d'Études Théologiques - theologische faculteit van de jezuiten in Brussel). Aan die vijf jaar studie bewaart hij de beste herinneringen. De theologie wordt er in dialoog en in seminarievorm gegeven. Je leert

er zelfstandig en met een open geest nadenken over belangrijke hedendaagse vraagstukken. Tegelijkertijd is de opleiding geworteld in de Bijbel en in de kerkelijke traditie. "Wat mij altijd zal bijblijven en leiden is de basisstelling van het IET: 'De Schrift is de ziel van elke theologie.'"

Door omstandigheden is Lambert in het bisdom Gent terecht gekomen. Don Bosco, de salesianen en de zusters van Don Bosco blijven voor hem grote wegwijzers. Hij is zoveel verschuldigd aan de congregatie. In het bisdom kreeg hij parochie-opdrachten, richte mee de Europascouts op en werd aalmoezenier in een RVT in Temse. In 2014 werd hij priester van het bisdom. Vandaag woont hij in Kruikebeke en is hij parochievicaris in de nieuw te vormen parochie in Kruikebeke/Temse.

Geschenk

"Natuurlijk is er veel veranderd. In een klooster wordt alles voor je gedaan. Nu moet ik voor mezelf zorgen. In

Lambert Lwamba Musinde wijst Lubumbashi en Katanga aan op de kaart van Congo © Bisdom Gent, foto: Isolde Ruelens

het begin was dat redelijk rampzalig! Maar je kan alles leren. Ik kwam van de grootstad Brussel via Gent in het Waasland terecht, van het werken met jongeren in de parochiepastoraal. Maar één ding veranderde niet en dat is mijn priester-zijn. Voor mij is dat het fundament. Het is een grote genade christen en priester te mogen zijn. Priester zijn is allereerst leven uit de Schrift, zoals ik in het IET leerde. Van daaruit mag je voorgaan en Christus' gedachtenis en verrijzenis vieren in de eucharistie. En van daaruit word je telkens opnieuw de wereld ingezonden om mensen nabij te zijn. Priester zijn is geen opdracht, het is een geschenk!"

Genade, geschenk, liturgie: het zijn sleutelbegrippen voor Lambert. Als geen ander beseft hij dat het leven broos is en een gave is. Daarom staat de eucharistie voor hem ook zo centraal: ze is heilig. "We vieren er leven, dood en verrijzenis van Christus die zich totaal gegeven heeft."

Hij heeft dankzij moderne communicatiemiddelen zeer veel contact

met zijn familie in Congo. Maar zijn leven is nu hier. "Ik leef elke dag een nieuwe dag en ben blij met wat God mij geeft." In het parochiewerk probeert hij zichzelf te zijn. "Natuurlijk maak ik fouten en weet ik niet altijd wat het goede is. Maar ik kan terugvallen op de genade van Christus, die mij telkens nieuwe kansen geeft en mij als het ware opnieuw schept. Dat is de bevrijdende kracht van het evangelie en die moeten we als kerkgemeenschap opnieuw ontdekken."

“
**Priester zijn
 is geen opdracht,
 het is een geschenk!**
 ”

Van waar priesters komen, is voor Lambert niet belangrijk. Belangrijk is dat de eucharistie gevierd wordt. Het is trouwens altijd een rijkdom om mensen van andere horizons te hebben. De kerk is universeel. "Maar we hebben vooral nood aan mensen die de kerk dragen vanuit hun gebed. Biddende gemeenschappen en

gezinnen, zijn van het grootste belang. Bij hen groeit het verlangen naar eucharistie. We moeten erop vertrouwen dat God erin zal voorzien."

"Een priester alleen kan niet veel. Hij moet zich gedragen weten door een gemeenschap. Ik heb geen parochies, ik ben een parochiaan! Ik ben geen ambtenaar, maar een dienaar die altijd van Christus vertrekt en zoekt hoe we naar Hem kunnen toegroeien. Ja, er is veel bekering nodig in de kerk in Vlaanderen. Maar dat begint bij mezelf, elke dag opnieuw."

Na de 'fotoshoot' drinken we samen nog een pint bij de burens in 'Ons huis'. "Elke zondag na de eucharistieviering komen we hier met velen samen. Een echte Vlaamse traditie, niet?" Lachsalvo's en diepe ernst wisselen zich bij Lambert snel af. Een gesprek met hem is geanimeerd. Maar in alles voel je en hoor je: hier zit een priester die leeft vanuit een diepe, eucharistische spiritualiteit. Wat een appel aan elke christen!